

Vemhængigelse paa det ene Sted til at gaae over Brabrand, hvis han anseer det rigtigt, saa maa han ogsaa have det paa det andet Sted, naar Ordene lyde eens; men saa er det, jeg finder, at det neppe er rigtigt, at han alligevel her vilde lægge den Tvang paa sig at optage Brabrand som en udtryffeligt Forfrist i det nye Lovforslag; der er ikke nogensomhelst Nødvendighed derfor. Naar det, saaledes som den ærede Minister har sagt, i Grunden var for at stille sig upartist til Sagen, for at Thinget, da han meente, at der var deelte Meninger om, hvorvidt Brabrand skulde vælges som et Knodepunkt eller ikke, selv kunde afgjøre Sagen, saa maa jeg rigtignok tilstaae, at det ikke er at stille sig fuldkommen upartist til Sagen, naar han netop foreslaaer dette Punkt. Det, der maa være det Væsentlige, er jo dog, som han selv har fremført, at slippe for Fuldbro og maaskee ogsaa for Teshstrup som Betingelse, altsaa, fra Horsens op til Aarhus at kunne gaae Standerborg saa nær som muligt og saa forøvrigt vælge den hensigtsmæssigste og billigste Linie; men det er ikke oplyst, og jeg tvivler ogsaa paa, at det kan oplyses, at netop det at gaae til Brabrand i Virkeligheden er billigere i nogen væsentlig Grad. Dette Punkt er ikke oplyst, saavidt jeg kan see; af Motiverne skal man ikke faae Meget at see i den Retning, og selve den Betænkning, som det i forrige Session nedsatte Udvalg bragte frem, har i Virkeligheden ikke oplyst denne Sag; tværtimod siges det, at man ikke kan paavise noget; hvorledes Befolkningen vil stille sig. Det Standpunkt, hvorpaa jeg har stillet mig til denne Sag, nemlig at lade den Tvang, der er paa Ministeren i dette Forslag, falde bort og derimod give ham mere frie Hænder ved det endelige Valg af Stillingen, maa, forekommer det mig, være naturligere for ham at tage imod og vil ikke kunne medføre nogen Vanstæthed for ham. Jeg skal aldrig fragaae, at jeg tillige gjør det af et ganske særegent Hensyn til, at det, at gjøre Brabrand til Hovedstation, i Virkeligheden er at ophæve den Betydning, som man dog ogsaa her i Thinget har anerkjendt, at Aarhus skulde have i Jernbanesystemet. Man har anerkjendt, at det i Virkeligheden har viist

sig, at Aarhus har faaet en betydelig Udvikling netop ved Jernbanen, at Byen viser sig sin Opgave voren, nemlig at gaae frem til at danne et Hovedudførelsespunkt for alle de Districter, der ligge ved Jernbanen; hvorfor vil man nu netop vedtage en Bestemmelse, som ikke er nødvendig i Loven, og som ophæver og fordærver denne videre Udvikling? Det siger jeg af Interesse ikke alene for Byen, men tillige for det hele Jernbanesystem og for Sydlænds Udvikling, at det ikke kan være rigtigt at opgive det Standpunkt, man engang har indtaget, ved nu at gjøre et af Hovedpunkterne til et Bipunkt. Dersom det er Meningen, at man ved at gjøre Brabrand til en Hovedstation skulde lette Afgangen til senere at kunne gennemføre Sidebanen til Silkeborg, ja, da maa jeg tilstaae, at dette er et saa fjernt Motiv for mig, at jeg i Grunden slet ikke kan forstaae Vigtigheden deraf. Jeg har hrtret, at jeg sluttede mig til det, der her er foreslaaet i Loven, som i Virkeligheden foreløbig opgiver Tanken om en Sidebane til Silkeborg, og saa synes mig ikke, at der er nogen særegen Grund til at lægge en Stationsforpligtelse ind, som skulde tage Hensyn til denne Sidebane. Naar vi engang skulle til at tale om Silkeborgbanen, saa er det meget muligt, at netop Brabrand ingenlunde er det Punkt, man vil gaae til. Jeg kan ikke Andet end anbefale, at Sagen bliver omhyggelig undersøgt, og det gjør mig meget ondt at høre, at den høitagede Minister nødvendig vil have Sagen i et Udvalg, men jeg maa oprigtig tilstaae, at det forekommer mig, at Sagen ingenlunde med Hensyn til de Punkter, der er Spørgsmaal om, og de Terrainvanstætheder, der foreligge, er Thinget bekjendt, i hvad den saa end kan være det forrige Udvalg, hvilket jeg ikke veed. Det, som jeg oftere har undret mig over, er, at man, skjøndt der vel har foreligget en Udvalgsbetænkning, men aldeles ikke noget som helst Resultat, hvoraf man kunde komme til Kundskab om, hvad der var selve Thingets Mening i denne Sag, har fremlagt et heelt nyt Lovforslag, med fuldstændig Opgivelse af sit eget oprindelige Forslag. Jeg kan ikke indsee, hvorfor man ikke kunde have forelagt, selv om man havde anerkjendt det for umuligt nu at bygge en Sidebane til Silkeborg — et Lov-